

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

ה.

מסורת הש"ס

(ב"ק סד: חולין סג, כטורות
 א, ב) סוטה כח, ומז: יבמות
 א, קדושין מז: ג) ז"ל כה,
 נזק, ד) [לקמן יד:], ה) שבת
 א) ז"ל יציאות, ו) רש"ל מ"ו,
 ו) יורה דא, ט) ז"ל יאניכאל,
 י) ז"ל ואחריו, רש"ל

תורה אור השלם

- [illegible]

הנהגות הב"ח

(א) גם' ונעלם ונעלם לחייב
על העלם כיומאה;

גליון הש"ס

ש"י ד"ה ידעית וכו' והוא
ע שד"ג. עין לקמן דף
יד: תוס' ד"ה א"כ:

רבינו חננאל

[illegible]

עיקר. רבי אומר אינו
ידיד שני ונעלם. אלא ונעלם
וכלל שהוא יודע. אין אדם
יבנה ידיעה בחחלה והעלם
הוא התנן אין בה ידיעה בה
יבית רבו כלל. יציאות השבט
מפרקין החם תני אבות וחילול
נמרח שים שעשאה פטורים
ועני ודעל הים. ומחל שן
מחל דחמי וכוון פשט הפני
ה ינכנס למקדש חייב. ולהכי

ומיעט סס הכי מפרש לה בקדושת [כא:]
 דרש ליה בריבוי ומיעוט משום דאין
 סגא דבי רבי ישמעאל. באלו טריפות
 את זה תאכלו מכל אשר במים כלל בימים
 וכל ופליג

ריבוי ומיעוטי אין בעלמא כללי ופרטי דריש
והבא היינו טעמא כרתנא דבי ר' ישמעאל
(⁶) דתנא דבי ר' ישמעאל⁷ במים במים שני
פעמים אין זה כלל ופרט אלא ריבא ומיעט
ורבנא אמר רבינא בדאמרי במעברא כל מקום
שאתה מוצא שתי כללות הסמוכות זה לזה
הטל פרט ביניהן ודוגם בכלל ופרט השתא
דאמרת רבי כללי ופרטי דריש בעל בורחיד
קשיא שבעות אלא בשבעות נסיב אליבא
דר' עקיבא וליה לא סבירא ליה: גופא
מנין שאינו חייב אלא על שיש בה ידיעה
בתחלה וידיעה בסוף והעלם ביניהם ת"ל
²ונעלם ונעלם שני פעמים דברי ר"ע רבי
אומר אינו צריך הרי הוא אומר ונעלם מכלל
שירע והוא ידע הרי כאן שתי ידיעות א"כ
מה ת"ל ונעלם (⁶) לחייב על העלם טומאה
ועל העלם מקדש: אמר מר ונעלם מכלל
שירע מהו משמע אמר רבא מדרא כתיב
והיא עלומה ממנו א"ל אבוי אלא מעתה
גבי סוטה דכתיב ³ונעלם מעיני אישה מכלל
דהוי ידע מעיקרא אי הוה ידע מי בדקו לה
מיא והא ²הניא יונקה האיז מעון והאשה
ההיא תשא את עונה *בזמן שהאיש מנוקה
מעון המים בודקין אותה איש האיש
מנוקה מעון אין המים בודקין אא אשתו ותו
גבי תורה דכתיב ⁵ונעלמה מעיני כל חי
ומעוף השמים נסתרה מכלל דאיכא דהוה
ידע ²ביה והכתיב *לא ידע אנוש ערכה אלא
אמר אבוי קסבר רבי *ידיעת בית רבו שמה
ידיעה א"ל רב פפא לאבוי אלא דקתני אין
בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף מי

ת בית רבו א"ל אין משכחת לה בתינוק שנושבה לבין
שנים שהן ארבע: ^אתנן התם יציאות שבת שמים
התם שהן ארבע בחוץ מאי שנא הכא דתנא שמים
שנא התם דתני שמים שהן ארבע בפנים ושמים שהן
עיקר שבת הוא תני אבות ותולדות הכא דלאו עיקר
ותולדות לא תני אבות מאי ניהו יציאות יציאות תרתי
כל זמניהן לפטורי והא דומיא דמראות נגעים קתני מה
אף הכא כולו לחיובא אלא אמר רב פפא התם
כי ופטורי הכא חיובי תני ופטורי לא תני חיובי מאי
תרתי הוא דהויין שמים דהוצאה ושמים דהכנסה
מר רב אשי תנא הכנסה נמי הוצאה קרי לה ממאי
דתני

בְּקוּגֹטֶרֶם בְּתַסְכַּח שָׁבַת (דף ג.) שָׁמִים הוֹלָאָה וְהַנְסָה דְּחִיּוֹן שֶׁל
זוֹן לַעֲנֵי הַעוֹמֵד בְּחוֹן וְיִצְחָא פִירֵשׁ שָׁמִים דְּהוֹלָאָה דְּחִיּוֹן וְהוֹלָאָה
וְזוֹן לַעֲנֵי הַעוֹמֵד בְּחוֹן דְּהִי' מִפְּרֵשׁ לַעֲנֵי מַמְי' דְּהִלָּךְ שָׁמִים וְהוֹלָאָה
כִּי בִצְיָא אֵל אִיכָל פְּרָדוֹס מַמְי' כְּמוֹ שֶׁפִירֵשׁ בְּקוּגֹטֶר וְזוֹן לְכִרְיָא אֵל הַנְּטָה
כְּסֵדֵר הַקּוּגֹטֶר הַנְּטָה וְהוֹלָאָה מַמְי' וְזוֹן מִפְּרֵשׁ הוֹלָאָה וְהוֹלָאָה הַנְּטָה
אוֹ שֶׁנֶּטְלָה כִּי וְהוֹלָאָה וְהוֹלָאָה הִיא לְרִיךְ לְהִלְרִיךְ וְעוֹיִל שָׁמִים שֶׁל ד' **וְזוֹן**
וְזוֹן לְהוֹלָאָה וְז' הַנְּטָה וְשָׁמִים שֶׁל ד' בְּחוֹן הֵינִי פִסְטוֹר: **וְזוֹן**
מִי תִי כִי הַתַּם מַשּׁוֹס דְּמוּמִיא דְּמִלְרֹאֹת נִגְשִׁים קִמְי' כּוּלָּהּ לְחִיבָא
אֵל וְהִרְבָּר מַתָּה פִירֵשׁ מַשּׁוֹס דְּמוּמִיא דְּמִלְרֹאֹת נִגְשִׁים אֵין לֵי הִנֵּיט מַלְּאָה
שְׁפִיר וְהֵא דְּמוּמִיא דְּמִלְרֹאֹת נִגְשִׁים קִמְי': **אֲבוֹת** תִּנִּי תוֹלְדוֹת **אֵל**
שֶׁר לְמַלְאָךְ ד' שָׁן ד' בְּעֵינֵי אַחֵר: **וְזוֹן** יִצְחָא קִמְי': לִפִּי הַפֶּסֶס מַשּׁוֹס
בְּתַם חִיבֵי וְסוּפּוֹרִי יִצְחָא לִיָּה וְיִתְמִיָּה הִיא מִסְכַּחַת לֵהַשְׁבֵּת הַהוּא
וּמִפְּרֵשׁ כִּי יִהְיֶה אֶתְּחִיל אֵל פִּסְטוֹר וּמוֹמֵר לְמִסְכַּחַת כָּל הַבְּרִיָּה

בבית הספר. ועוד כתיב ורוא ידע. הרי ידיעה אחרת.
ה. א. לחייב על העולם שמואה עושה העולם מקדש.
מתיקן ששנבה לזכר הנשים וזו היתה לו ידיעה.
עני ששים שהן ר' במנים וכו' כדקתני במסכת שבת.
ובבות מאי ידור יציאות וכו'. וכבר פירשנוה במקומה:

מים במים שני עצמים ב'ו' תמה
ג' מדות המורה נדרשת והא איכא
עלות הסמוכ' דדרשין כרביה ומיעט:
עצמא ללא סבר אה. ומינן דלא
נעבי למורה הכי פרכי מיסוי דהס
(וחולק דף מה:) גבי רבי חייל דנפל
ליה (שאיננה בכתמי) וא"ל רבי לא ונחור
ופרכי וימלא ליה לא וטורוק דהא רבי
דראה דכרוי של ר"ש בכיסוי הדס
שנאס בשלון כחמים דשמיטת שאינה
ראויה לא סנה שמיטת ולא בעי
למימר חזי לה ולא סבר לה:

וְנִעְלָם פִּעֲזֵי אִישָׁה בַּכֶּסֶף דָּהִי
יָדִיעָה מַעֲרִיקָא: י"מ דְּהִיל
יָדִיעָה שְׁנִמְעָה דְּהִי שְׁמַעַת קֶרָא
שִׁכְבָּא אִשָּׁה שְׁכִנְתָּ וְנִעְלָם
וְגו' וְקָשָׁה לְפִירוֹשׁ זֶה דְּהִיכִי דְּמִי אִי
בְּשַׁעֲתָה מַשְׁקָאָה מִכֵּר זֶה הַטּוֹמָאָה
לְעֵלְמָה מַשְׁקָא אֹתָהּ וְאִם אִינוּ מִכֵּר
אִתְּחֵלָּה מַשְׁקָא אֹתָהּ הָאֵל צִנְיִין יָדִיעָה
מַעֲרִיקָא וְהוּא כְּסוּד שְׁלָא הִיתָה לוֹ
יָדִיעָה מַעֲלוֹם וּמִיָּהּ יֵשׁ לִיבִיב דְּמִייר
מִכֵּר אִינוּ מִכֵּר וְי"מ מַשְׁקָא אֹתָהּ
בְּתַמְסָק דְּע"י הַשְׁקָאָה יִתְבַּרְרֵא אִי
לֹא הִיתָה לוֹ יָדִיעָה מַעֲרִיקָא אִי לֹא
וְלִפְיֵי הַמַּפְרָשִׁים דְּנִעְלָם קָרָא אֶתְמִירָה
וְכִזְר מִימִיר מַשְׁקָאָה הַשְׁקָאָה וְכִזְר
לוֹ הַמְּסִירָה אֲזַל מ"מ קָשָׁה אֲמַל
חֲשִׁיבִי לִיה אִין מְנוּקָה אִם לֹא אִם
עֲלִיָּה מַשְׁתַּמְרָה וְי"ל כִּיוֹן דְּשַׁכַּת
מְרִיכָה שְׁלָא הִקְפִּיד וְלֹא חֲשִׁיב מְנוּקָה
מִמֶּנּוּן אֲדִילָיו אִינוּ מוֹחָה אֲשׁוּן צִנְיִין
וְנִתְמִיחִי אִין מִיס בּוּדִיקָא אֵת אֲשׁוּן
כְּדִלְתִּיתָא בַּכֶּסֶף דְּסוּטָה (דף מו:)
וְאִתְרֵא נָמִי הֵסֵא אִם אֲתֵם מַקְפִּידִין
עַל עֲלִמְכֶם הַמִּיס בּוּדִיקָא רַב
וְנִתְמִיחֶם: **יָדִיעָה** בֵּית רַבּוֹ
שֶׁבֶת יָדִיעָה: אִף עַל פִּי שְׁדֵרָה זֶה
וְלֹא עֲלֵם מַמְנוּ שְׁלֹם עֲתָה יִדַּעַן
וְלֹא אֲתִי לְמַעֲטוּי אֲשֶׁר חִיקוּס שְׁכִנְתָּ
וְנִתְמִיחֶם יָדִיעָה שְׁלֹם נִתְמִיחֶם אֲסִירָה
וְגַבִּי תוֹרָה נָמִי אִף בְּשַׁעֲתָה הַעֲלָמָה
נָמִי יִדַּע שְׂרִיף עֲנִוִּלִם: **אֲמַר** י"ה
רַב **שַׁמַּי** אָמַר י"ה וְהָא תַנּוּ ב'ו' י"ה
אָמַר רִּדִּית' וְהָא יָדִיעָה בֵּית רַבּוֹ.
ה"ה דְּהִי' לְמִיפְרָן אֲהֵא דְּדִרְשִׁי
מַקְרָא דְּנִעְלָם יָדִיעָה בֵּית רַבּוֹ וְנִי
אֲרִיכָא דְּלִית לִיה יָדִיעָה בֵּית רַבּוֹ:
שְׁתִּים שְׁתֵּי ד' בְּפִינִים: הַכָּה פ'ו:
בְּקוֹנְרִס דְּפִינִים הִיטוּ
הַכְּנִסוֹת וּבִחֲזוֹן הִיטוּ הַזֹּאֲלָתָא וְאִין
נִרְחָא מַדְלִיגָטוֹרִן לְקַנָּן לְמִימָר
מַתְפַּרְשָׁה הַכְּנִסָּה לְאֲחֵרָה ה"ל לְאֲזוּחִית
מַתְפַּרְשָׁה שְׁתֵּי ד' בְּפִינִים דְּהוּוּ כִּסְלוֹ
לְהִיבָה הַעוּמָד בְּפִינִים שְׁתֵּי אֲרִבְעָ
דְּשׁוּר שְׁתֵּי ד' הַכְּנִסָּה דְּחִיזִיב וּדְפִסּוֹר
וְנִי וְדַעֲלָה הִיבָה שְׁתֵּי ד' הַכְּנִסָּה
הֲאֲרִיכִין וְלִקְשׁוֹת לְפִירוֹשׁ רִנְכָא
וְהַכְּנִסָּה דְּנִיחָא לִיה לְמִינְקָה אִין כְּדִי
בְּפִינִים הִיטוּ חִיזִיב שְׁחִיב וּמִנְחִיא קֶרָנָן
אֲנָא אֲבָא דְּתַנִּי שְׁתֵּי שְׁתֵּי ד' וְתו
לְשִׁפְרִי הוּא דְּרִיחָא מַדְרֹאֲתִים נִגְשִׁים
לְדִי שְׁבַת אֲזַל בְּתֵר דְּמִסְקִי דְּהִכָּא
אֲלֵא ע"ג בְּתִמְרָאוֹת נִגְשִׁים תַּנִּי אֲזוֹת
וְלֹא אִין סְפִיר אֲזַל אֲרִיךְ דְּהִכָּא שְׁמוֹס דְּלֹא
אֲלֵא ב' שְׁתֵּי ד' לְעַעֲלָה הִבִּית וְכֵן לְעַנִּי
אֲזַל:

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ב מהל' שוטה
הלכה ח סמג עשין מה:

מוסף רש"י

[illegible]

מיו שנתפרסם בין כלל החרדים, וזו היציאות החולל ומגולל מרשום והכנסה דעכל הכית, ובפרק למחנה ליה, יום השבת היה אטם שבת (שם), שהן ארבע. שם חן המורה, הולאם והכנסה מקור עשה שפור, כדלוק, ב. יציאות תרתי הדיין, של בעל הכית דקאשיי ליה לחיובא, שכאיו מן שטמא חיובי מאי ניטרו יציאות.